कटाक्षानलानां कटाक्षवह्नीनां श्रेणया पंक्त्या ज्वलितं खण्डीभूतं मम मनो मनागपि स्वल्पमपि न संधु० अंकुरितं भवति। क्वचित् कटाक्षाशुगेति पाठः। तदा- आशुगा बाणाः। C. = न संधु° = स्वाद्यं न भजते। A. = न दीप्यते सुस्थं न भवति। धुक्ष् pro qua radice Rosenius meus धूष् et धिक्ष्, Wilkinsius: धिक्ष् et धूक्ष्, praebet, ad 1mam classem refertur; hinc correxi क्ष pro क्ष्य, licet quarta verbo neutri est accommodatior; vid. Ind. Bibl. III. p. 41. Veram lectionem exhiberi sagittis, antecc. docent. Ex variis quae laudantur verbi significationibus colligo, propriam vim esse: accendere flammam, deinde recreare et ex altera parte flammis consumere.

Dist. 13. *c.* Prorsus similis locus est Mâl. M. I. p. 17. l. 2. infr. ed. Bonn.

Dist. 14. अधुना मनो विषयीकृतां राधां प्रति स्वीयं दुःखमाह। हे तन्वि कृशाङ्गि निहितोऽर्पितः कटाक्षविशिखः कटाक्षबाणो मर्मव्यथां मर्मपीडां तावन्निर्मातु। विशिखस्य मर्मव्यथाजनकत्वं युज्यत एवेति भावः। कुटिलो वक्राकारः (om. श्यामात्मा) कबरीभारोऽपि केशसमूहोऽपि मारोपमं तावत् करोतु। मलिनस्य कुटिलस्य च मारोपमो युज्यत एव। अयं च बिम्बोष्ठो मोहं तनुतां विस्तारयतां। रागवान् लोहितवर्णः रागिणो विषयिणो मोहो ममत्वं युज्यत एव। सद्वृत्तः साधुवर्तुलः। सद्वृत्तस्तु प्राणघातको न भवतीति। D.

Dist. 15. Quod ponunt A. C. वर्धते falsum est, quia id non miratur Krishnas, augeri animi aegritudinem ob separationem, sed eam omnino locum habere. Ut hoc distichon intelligas, memoria tenenda sunt haec: Homo, qui contemplationi (समाधि) totum sese tradidit (Bh. G. II, 53. 65.) et circa res externas obversatur sensibus ipsius voluntati parentibus, is serenitatem adipiscitur et relictione molestiarum a mundo sensili oriundarum gaudet. Nil eius interest, utrum aliquid factum sit, an infectum, (ibid. III. 18.) neque rebus implicatur, licet eis intersit agendo. Miratur igitur Krishnas, quod ipse doleat separationem a rebus sensilibus, licet contemplationi Râdhae totam tradiderit mentem. Radha enim, divini amoris species, non aliam in contemplatorem vim exercere debet, quam summi numinis contemplatio, quae vis iam eo manifestatur, quod contemplatione in eam defixus sit animus, quamvis in Radha insitae sint res, quae quemlibet sensum pellicere possint et ipsa mens in res sensibus obiectas libenter delabatur. (विषयासङ्गेऽपि). Sensuum quinum unicuique sua est provincia, in qua versatur, et quinae, in quibus Radha excelluit, res sensiles ponuntur hem. *a. b.*

Dist. 16. *a.* Tria sunt Madhusûdanae epitheta in unum compositum contracta: तिर्यक्कपठ- विलोलमौलि- तरलो°। — *b.* Latet quasi vulgum mulierum oculus Krishnae. कृतावधान praedicatum sequentis ललना, et idem fere atque अवहित; quae attentae sunt ad modulos cantici. वंशो° = वंशोद्भवस्तु